

Takk for fine dager i Finnmark

Da er det endelig blogg igjen med gjestebloggeren ved tastaturet. Både redaktøren og gjestebloggeren har tatt seg en liten velfortjent pause fra bloggingen. Selv om det har vært mye å berette om disse feriedagene har sommerroen senket seg såpass over oss at vi har vært slappe og slitne på kveldene, og innvilget oss pause fra blogging. Med lange, innholdsrike dager er det vanskelig å ha energi nok igjen på kveldene til å blogge hver dag så leserne må kanskje forvente seg noe sjeldnere blogging nå i sommer, før redaktøren kommer sterkere tilbake med daglig blogging etter ferien.

Gjestebloggerens tips til redaktøren er å la blogginga være lystbetont nå i ferien; blogge når lysten er der og ta pausedag når motivasjonen ikke er tilstede. Det er vel heller ingen hemmelighet at ferien ikke er høysesong for kommentarer, alle er travelt opptatt med feriering og kommentering på bloggen kommer nok litt langt nede på listen over gjøremål. Vi vil likevel oppfordre leserne til å legge igjen små spor her inne, da dette er viktig for motivasjonen når man blogger.

I dag har vi kommet tilbake til Vadsø etter en kjempeflott uke (og noen dager) på Skjånes. Vi har hatt et par dager med rimelig godt vær og noen dager med «skjiltvær», så relativt normal sommer altså. Steffen og Arild har fått gjort unna tre fisketurer med fin fangst på to av dem. Resten av gjengen har dessverre ikke kommet oss på noen fisketur, dagene har vært fulle av andre gjøremål. Mamma og pappa har hatt mye å styre med både inne i og utenfor huset (og i ny-båten), mens jeg og Julie har vært opptatt med å besøke/ha besøk av Hilde med barn. Yngstegutten til Hilde, Sverre, er en måned yngre enn Julie og det var derfor stor moro når de fikk leke sammen. På torsdag kveld kom også Onkel Bjørnar og døtrene Nanna og Marta til Skjånes. Spesielt Nanna la sin elsk på Julie og var masse sammen med oss, der hun var god hjelp med ulikt barnestell. Til og med bæsjebleien ville hun være med på å skifte. Nanna likte Julie såpass godt at hun flere ganger spurte om vi ville la henne adoptere Julie. Da jeg høflig hadde takket nei, høynet hun tilbudet med å tilby at vi kunne få storesøsteren hennes Kathinka i bytte. Vi hadde kjempefine dager sammen med jentene og Hilde og barna hennes.

På kveldene er det fotball-VM som har fått hovedfokus. Vi har hele gjengen samlet oss i sofaen med god mat og drikke og fulgt ivrig med på kampene. Det har også vært stor spenning, da vi ikke har vært helt enige om hvilket land en skulle heie på. Internettet fungerte strålende for TV-streaming, og pensjonisten stadfestet flere ganger at han var veldig fornøyd med løsningen han hadde endt opp med. I kveld er det min, Arild og Julie sin siste kveld sammen med mamma, pappa og Steffen for denne gangen. Vi har hatt utrolig fine dager sammen og tiden har som vanlig gått altfor fort. Vi er kjempeglade og takknemlige for at Julie har så engasjerte og flotte besteforeldre, og vi setter også stor pris på all oppvartning og hjelp vi har fått. Julie har stortrivedes både i Vadsø og på Skjånes, og har fått hilst på store deler av familien her i nord, noe vi synes er kjempekjekt.

TUSEN HJERTELIG TAKK FOR OSS!

Han onkel Steffen er kul

Alene hjemme på Kjosbakken

Blogginnlegget i dag er et noe spesielt innlegg. Redaktøren er per tidspunktet ikke klar over at gjestebloggeren er i gang å blogge. Dette skyldes at redaktøren og ho mor tidlig i morges kjørte til Hammerfest for å være med på begravelsen til han onkel Hans. Cirka klokka 18 startet de på hjemover-turen, så vi venter de ikke hjemme på Kjosbakken for godt ut på kveldinga. Redaktøren har nok tenkt at det ikke blir noe blogg i dag, men jeg vil prøve å overraske han med innlegg i dag også, så får vi se om dette blir publisert seint i kveld eller eventuelt i morgen tidlig, for publisering av bloggen kan jeg ikke.

I formiddag dro Steffen og Arild på fisketur på andre olasjavann. Planen var i utgangspunktet å gå en lengre rekognisjonstur, men på grunn av regn ble turen kortere enn planlagt. Det hadde visst

vært dårlig fiske og mye mygg. Steffen fikk en ørret på en 7-8 hekto (vurdert ut fra hans eget skjønn), men utenom dette mistet de visst flere sluker enn de fikk napp. Mens guttene var borte og jeg og Julie var alene hjemme banket det plutselig på døra. Jeg ante ikke hvem det kunne være, og ble veldig overraska da teknikeren fra Telenor plutselig sto på døra. Avtalen var jo at han først skulle komme i morgen, men han kom altså i dag. Jeg visste jo ingenting om hvor pappa ønsket at internettuttaket skulle plasseres eller kunne svare på andre spørsmål, men jeg håper nå det ble løst på en god måte. Teknikeren mente også at pappa hadde sagt vi hadde modem, og skulle ta med seg «test-modemet» han hadde oppe for å sjekke om vi hadde fått signal. Jeg hadde nå ikke sett noe modem i huset og var usikker på om vi faktisk hadde det, jeg fikk derfor avtalt med teknikeren at vi kunne beholde modemmet han hadde med seg og så sende han modemmet vi kom til å motta i posten fra telenor. På grunn av dette fikk vi internett på Kjosbakken allerede i dag, og ettermiddagen har stort sett gått til å surfe på nettet og streame tv.

Jeg tror Arild synes jeg og Steffen var rimelig usosial for han kommenterte at det var «en tragedie at vi hadde på nett i huset». Han har jo egentlig et godt poeng, det har jo vært litt sunt å ha meget begrenset tilgang til internett her på Kjosbakken, en slags ufrivillig avvenning fra telefon og nettbrett. Det blir nok vanskelig å fortsette avvenninga nå når nettet fungerer som en kule! Jeg kan i allefall tenke meg tre stykker nede i Bergen som nok kommer til å bli overlykkelig over at det er installert internett i Klarahuset.

Jeg tror både jeg, Steffen, Arild og ikke minst Julie synes det har vært rart å være «alene hjemme» på Kjosbakken i dag. Selv om vi setter stor pris på alt mamma og pappa gjør alle dager, må jeg innrømme at man blir enda mer oppmerksom på den vanlige innsatsen deres når de ikke er her. Selv om jeg gikk i «bresjen» for å ordne til oss har det ikke blitt noe proffere enn frossen pizza til middag og ostesmørbrød til kvelds. Ikke har vi fått vasket kopper da vi ikke klarte å finne tabletter til oppvaskmaskinen og vaskemaskinen har også fått hatt pause i dag. Vi alle ser veldig fram til å få mamma og pappa tilbake i hus – det er ikke det samme i Klarahuset uten

de, og da tenker jeg ikke på praktiske gjøremål, men på munter stemning og hyggelig samvær.

"Gammel- nybåten"

Endelig har pensjonisten greid å kreke seg om bord i «gammel-ny-båten». Det tok sin tid, men da jeg sto opp i dag tenkte jeg at det var bare å hive seg i kalosjan og skride til verket. Jeg ordna meg med 50 meter kabel, skrujern i forskjellige størrelser og utforming og fastnøkler, før jeg satte meg i bilen og kjørte til parkeringsplassen ved Skjånesbruket. Jeg hadde også husket å ta på capsen, for det glemte jeg da jeg var ute i sola i går. De pigmentfrie flekkene i skoltten ble kraftig eksponert, så det måtte jeg

sørge for å forhindre, sjøl om mye av arbeidet med båten var innendørs. Den staute svigerbroderen min stilte opp og lot meg låne strøm fra bruket, men kabelen var akkurat litt for kort, så han måtte låne meg en kabelstump i tillegg til strømmen. I stedet for å ta de tunge tolv-voltsbatteriene med meg hjem, fikk jeg en idé om å gjøre det på en lettvinnt måte. Det var jo bare å lade dem opp på sin plass i båten. Dessuten er det jo Skjånesbruket som tar strømregninga, så jeg er egentlig ganske glup når det gjelder å spare kronasjer.

Etter at det første batteriet var ladet en stund, prøvde jeg å få start på motoren, men det var ikke strøm nok til å få tilstrekkelig turtall, men jeg hørte at den slo etter å starte. Mens jeg ventet på tilstrekkelig ladet batteri, monterte jeg et kompass og toppllys på styrehustaket. For å sikre meg at det skulle være nok kraft til å få opp turtallet på maskinen, tok jeg meg en lang kaffepause på pauserommet på Skjånesbruket. Der slo vi «slag» og han Dag Ingebrigtsen som er litt av en båt – og dieselekspert, skulle etter hvert vise seg å være tilliten verdig. Etter ny om bordstigning, var jeg ikke lite spent da jeg vrei om startnøkkelen. Motoren startet med et vroom, og tikket som ei klokke. Siden jeg ikke har tilgang til kjølevann på parkeringsplassen måtte jeg få stoppet motoren så raskt som mulig, men det var ikke mulig. Det nyttet ikke, uansett hva jeg gjorde med tenningsnøkkelen eller med gass-spaken, motoren gikk like godt. Det var bare ett å gjøre og det var å stenge dieseltilførselen. Da ebbet krafta langsomt ut og motoren stoppet etter en stund. Det var på tide å konfrontere «eksperten», han Dag, med det inntrufne. Han kom seg opp i sjarken via hekkleideren, men han har et stort volum, så jeg var spent på om den ville tåle vekta. Det gikk bra, og han ba meg om å starte motoren. Det gjorde jeg, og den startet straks den fikk sugd opp diesel. Han prøvde å stoppe den ved bruk av nøkkelen, men det var nytteløst. Da tok han av motordekslet og fant den manuelle stoppehendelen. Den var eiret fast, så vi måtte bruke spesial-spray for å få løsnet hendelen. Da dette var gjort, var det ingen sak å få stoppet motoren, men den stopper fremdeles ikke ved bruk av startnøkkelen, så det må nok være noe med elektronikken som svikter. Det var en stolt Skjånesværing som forlot sjarken, etter å

ha blitt rost opp i skyene av en ikke så veldig motorkyndig pensjonist. Plutselig dukket ho mor opp utenfor båten. Ho begynte å bli bange for at det hadde tilstøtt meg noe, fordi jeg ikke hadde kommet hjem for å spise. Ho fikk en kortversjon av hendelsesforløpet, og han Dag fikk ytterligere ros av ho mor, så han var nok veldig fornøyd med seg selv da han entret bilen og kjørte hjem til Hop.

Da vi kom hjem til Kjosbakken, var det bare «gamlingen» sjøl som gikk inn i huset. Ho mor la på paling etter ho Stine og han Arild som var på trilletur med ho Julie. Sjøl gikk jeg inn og nøt en bolle med korn og yoghurt. Etter å ha spist og roet meg ned litt, var det tid for nye oppdrag på båten. Da jeg kom ut, kom turfølget gående mot meg, og ho mor bar på en konvolutt som tydeligvis var adressert til meg. Brevet var fra Telenor, og jeg åpnet det sporenstreks. Der kunne jeg lese at bredbandstilkoblingen skulle være utført innen fredag 5. juli, og at jeg sjøl måtte koble opp modemmet etter klokka 16.00. Det sto ingenting om montering av linje, og jeg tenkte at det hadde blitt en misforståelse da jeg kontaktet dem angående fast bredbandlinje. Jeg ringte opp nett-leverandøren, og de beroliget meg med at telemontør var kontaktet og at oppkoblinga skulle skje før fredag.

Da samtalen var avsluttet, så jeg at det hadde kommet et anrop fra et ukjent telefonnummer. Normalt bruker jeg aldri å svare på ukjente nummer, men jeg antok at det kunne være montøren som hadde prøvd å få kontakt med meg. Derfor ringte jeg opp nummeret, og fikk kontakt med en eller annen Svein som jobbet i Relacom, som er et datterselskap til Telenor. Han var i Karasjok, men skulle hit til Skjånes for å koble Klarahuset til nettet på torsdag. Jeg fikk gitt beskrivelse av hvor huset vårt lå, og jeg ønsket han hjertelig tilstede på torsdag. Det er bare å håpe at den gamle linja til huset er funksjonell og at signalene er sterke og klare, hvis ikke må det strekkes ny linje, og det kan ta sin tid.

Slett service i Widerøe

Ja da har sommeren kommet til Finnmark! Skal vi tro yr.no skal den vare i hele to dager – så vi må bare skyndte oss å nyte den!

Plattingen var gjort sommerklar av ho mor i går kveld, slik at vi kunne nyte solstråler og formiddagskaffen på plattingen. I ikke ukjent stil tok det ikke langt tid før vi måtte klage over at det nesten var i aller varmeste laget. Pensjonisten sjøl har fått solstikk, derfor er det gjestebloggeren som skriver i dag også, siden jeg i et opplagt øyeblikk sa at det ikke var noe problem å blogge i dag. Må innrømme at jeg angrer litt nå, da jeg er veldig trøtt og utslått av varmen jeg også, men man må vel bare holde det man lover.

Etter planen skulle vi jo egentlig kjørt til Mehamn for å hente Arild som skulle komme med flyet klokka 12.20. Like før kl.11 ringte han imidlertid å kunne opplyse at han ikke var med flyet på vei mot Mehamn. Flyet fra

Bergen hadde vært litt forsinket, men passasjerene var blitt forsikret om at

korresponderende fly ville vente på dem, også flyet til Mehamn. Da Arild og noen andre passasjerer ankom gaten sto fortsatt flyet på bakken, men de fikk beskjed om at de ikke kunne få være med av hensyn til mengde bensin på flyet og vektbalansen. Han Arild hadde hatt en god kommentar og sagt at han ville veid det samme dersom Bergensflyet ankom til riktig tid, men personalet var visst ikke lydhør for noe. Dermed ble det ombooking, og reisen som startet med flytur fra Bergen kl.07.35 og skulle ende i Mehamn kl.12.20, ble endret til en halv dags venting i Tromsø, en halv dags venting i Hammerfest og ankomst i Mehamn kl.23.30 i kveld. Vi er helt rystet over servicen fra Widerøe, spesielt med tanke på hvor dyre flybillettene faktisk er. Det er vel ingen andre bedrifter som kunne latt være å levere tjenestene kunden har betalt for og i tillegg gi så dårlig service/kompensasjon, uten å ha blitt slått konkurs. Jeg og pappa skal starte til Mehamn rundt kl.22.30 for å hente Arild og vi ser fram til å se han. Vi regner med han er rimelig lei etter en så lang dag på reise

Akkurat nå ser vi på kampen mellom Belgia og Japan, der stillingen er 2-2 etter 74 minutter, altså en svært actionfylt kamp. For de som lurar bruker vi mobilnettet til pensjonisten for å streame kampen og det fungerer helt utmerket! Tidligere i dag hadde vi et skikkelig festmåltid med nydelig havlaks og deilig fruktsalat til dessert. Onkel Sture og Sissel var invitert som gjester, og det viste seg at de hadde faste plasser ved middagsbordet. Gjestebloggeren ble derfor henvist til den eneste ledige plassen rundt bordet. MEN – siden det faktisk var han onkel Sture som hadde skaffet oss festmåltidet måtte det vel nesten være greit.

Tilstedeværelse eller arbeid

Pensjonisten sitter her og streamer fotball VM på «Marita-nettet». Det er litt hacking og stopp av og til, men i det store og hele fungerer det helt utmerket. Når det er såpass bra å se fra ei 5 MB-linje via trådløse signaler fra nabohuset, må jo ei 10 MB-linje fungere aldeles utmerket til TV-streaming. Apple-TV-en hennes Steffen er et kjempegodt alternativ til TV-boks, og dessuten er opplegget helt gratis. Ja, han er en staut gutt, yngstesønnen våres som lar oss streame TV via Get. Heldigvis ser det ut for at TV-seing fra Canal digital via parabol og kabel på mer enn 150 meter, er historie og pensjonisten tror ikke han kommer til å savne denne TV-løsningen.

Nå er det kanskje blitt sommer i nord, her hvor vi utemmede finnmarkingen bor. Det er behagelige 14 varmegrader på denne 1. juli- ettermiddagen, og

de første tegnene til myggsverming lar ikke vente på seg. Jeg har vært gartner her på Kjosbakken i dag, og jeg brukte mer enn fem timer på jobben. Nå er gresset slått og kantklipperen har vært i flittig bruk rundt alskens hindringer som ikke lar seg maskinklippe. På slutten av økta, merket jeg at blodsugende insekter begynte å gjøre utelivet ubehagelig, men jeg gav meg ikke, sjøl om det surret godt omkring hodet mitt. Det er bare å håpe at myggdrepermaskinen holder det den lover, slik at den hersens

mygga holdes i sjakk. Spesielt er det viktig at ho lille Julie ikke blir plaget med kløende myggestikk, for ho har lite å stille opp med mot blodtørstige insekter.

Måneden [juli](#) er oppkalt etter den romerske keiseren Julius Cæsar, som innførte den julianske kalenderen i år 46 f. kr. Sjøl om det var en keiser som gav måneden navn, synes han bestefar at ho Julie er selve sommerprinsessa, i hvert fall her på Skjånes. Så lenge ho har juli i navnet sitt, skulle det bare mangle at måneden som bringer varme og lyse netter ikke er Julie sin måned. Han bestefar har ikke hatt anledning til å være så mye sammen med «gullhøna» som ønskelig. Jeg var plaget med tarmproblemene mine i et par dager før vi kom hit til Skjånes, og i dag har jeg jo vært gartner, så pensjonisten håper på å tilbringe mer tid sammen med ho resten av ferien. Det er bare det at konkurransen om gunst, kommer til å tilspisse seg kraftig i løpet av de nærmeste dagene. I morgen kommer han pappa Arild, og på onsdag kommer han onkel Steffen. Det ligger an til at han bestefar kanskje vil komme langt ned på popularitets-lista. Dessuten er det slik at arbeidsoppgavene står i kø for pensjonisten. Vi har to båter som skal klargjøres for sjøsetting, og en halvferdig fjøsleilighet som også må ferdigstilles. Hvordan jeg skal få tid til disse to store prosjektene og samtidig være sosial og tilstedeværende, er litt vanskelig å se for seg. Jeg har i alle fall tenkt å gjøre «ny-båten» sjøklar, sjøl om det går utover mine muligheter til å være her på Kjosbakken mesteparten av tiden. Hvis vi ikke får båten på havet denne sommeren, er jeg stygt redd for at eneste mulighet er å stampe den vekk for en billig penge. Det er jo liten vits å ha en båt som opptar plass på en offentlig parkeringsplass. Hvis det blir innført parkeringsavgift, vil det bli en kostbar affære.

Vi følger spent med på VM kampen mellom Russland og Spania, men det ser ut for at ho Marita er på nett no, for det var ikke rare signalene vi fikk inn på slutten av kampen. Heldigvis er det mange kanaler på DAB-radioen, så nå hører vi avslutninga på ekstraomgangene på radio. Det blir nok straffekonk, og jeg håper at Russland vinner til slutt, det ville ha vært en blomst i kragen for vertslandet.

I morgen blir det Mehamntur. Vi skal hente han Arild på flyplassen i halv ett tida, men før det må vi på Johannes Nilsens landhandleri for å hente ruterer som jeg bestilte til det trådløse nettverket, men som jeg sa ifra meg. Jeg håper at det er 14 dagers returrett, for ellers har jeg skvaddet bort 890 kroner til ingen nytte. Det blir nok tur til Coopen også, for det er alltid varer som trengs, og som ikke finnes her på Skjånes. Jeg regner med at hele gjengen blir velkomstkomité på flyplassen, og at han Arild får den glede av å se godjenta si, som smilende og pludrende tar imot pappaen sin.